

Willem Heemskerk
redactielid

de Veegwet (II)?

Op 1 mei 2003 is (eindelijk) het wetsvoorstel **Aanpassing van enkele onderdelen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en enige andere wetten**¹ in verband met het nieuwe procesrecht, beter bekend als **de Veegwet**² BPR, bij de Tweede Kamer ingediend.³ Het wetsvoorstel wijkt niet wezenlijk af van het ambtelijk concept, dat al medio vorig jaar is vastgesteld.⁴ Een schets van de belangrijkste aanpassingen in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

AANPASSING RECHTSMACHTBEPALINGEN

Voorgesteld wordt de art. 6 en 8 Rv aan te passen aan de op 1 maart 2002 in werking getreden EEX-verordening, die het EEX-Verdrag heeft vervangen, terwijl om diezelfde reden een nieuw art. 6a Rv wordt toegevoegd, waarin voor de (ver)koop van roerende zaken en de verstrekking van diensten wordt gedefinieerd wanneer de plaats van uitvoering van de aan de eis/het verzoek ten grondslag liggende verbintenis in Nederland is gelegen.

BETEKENING ONDER DE EG-BETEKENINGSVERORDENING

In het belangwekkende arrest van 17 januari 2003⁵ heeft de Hoge Raad regels gegeven voor de betekening van de dagvaarding aan de advocaat/procureur/deurwaarder in vorige instantie, in zaken waarop de EG-betekenningsverordening van toepassing is.⁶ Onder meer heeft hij beslist dat betekening op de voet van art. 63 lid 1 Rv binnen veertien dagen gevolgd moet worden door verzending aan een ontvangende instantie. Met een toevoeging van die termijn aan art. 56 lid 3 Rv wordt voorgesteld die regel te codificeren.

AMBTSHALVE TOETS RELATIEVE BEVOEGDHEID KANTONZAKEN

Volgens het voorstel wordt aan art. 110 lid 1 Rv de volgende zin toegevoegd: "In zaken waarin de vordering minder beloopt dan € 5.000, zaken betreffende een individuele arbeidsovereenkomst en zaken als bedoeld in artikel 101 en 103, tweede zin, beoordeelt de rechter ook zonder daartoe strekkend verweer of hij relatief bevoegd is." Volgens de wetgever dient de rechter als sequeel van de door art. 108 Rv beperkte mogelijkheid van een geldige forumkeuze in zaken betreffende kleine vorderingen, arbeids-, huur- en consumentenovereenkomsten zijn relatieve bevoegdheid ook ambtshalve te beoordelen. Op de voet van art. 108 lid 2 sub a Rv kunnen partijen een relatief onbevoegde rechter overigens altijd alsnog bevoegd maken door een daartoe strekkende overeenkomst, eventueel mondeling gesloten ter zitting.

VEREISTEN APPÈL- EN CASSATIEDAGVAARDINGEN

Het huidige art. 111 lid 2 sub i Rv wordt gesplitst in een sub i en j, terwijl de art. 343 en 407 Rv daarop zullen worden aangepast. Bedoeld is om buiten enige twijfel te stellen dat appel- en cassatiedagvaardingen de in art. 139 Rv genoemde rechtsgevolgen (van

verstek) *niet* behoeven te vermelden, terwijl die dagvaardingen de in art. 140 Rv genoemde rechtsgevolgen (van verstek bij meerdere geïntimeerden/verweerders in cassatie) – anders dan nu – *wel* dienen te vermelden.

UITBREIDING KANTONRECHTERS KORT GEDING

Art. 254 lid 4 Rv bepaalt nu dat de kantonrechter een voorziening in kort geding kan treffen in zaken als bedoeld in art. 93 Rv. Voorgesteld wordt de verwijzing naar dat (laatste) artikel te vervangen door 'zaken die ten gronde door de kantonrechter worden behandeld en beslist', zodat hij ook bevoegd is een voorlopige voorziening te treffen in zaken waarin hij zijn (bodem)bevoegdheid aan de art. 94 e.v. Rv zou onttelen en in (kanton)zaken die met een verzoekschrift worden ingeleid.

AMBTSHALVE TOETS RELATIEVE BEVOEGDHEID VERZOEKSCRIFTZAKEN

Op grond van het huidige art. 270 lid 1 Rv beoordeelt de rechter zijn relatieve bevoegdheid in verzoekschriftzaken slechts ambtshalve, als één of meer van de opgeroepen belanghebbenden niet in de procedure zijn verschenen. De wetgever meent dat aldus onvoldoende recht wordt gedaan aan de exclusiviteit van de in de art. 262-268 Rv en in bijzondere wetten opgenomen relatieve bevoegdheden, zodat ambtshalve toetsing in alle verzoekschriftzaken – dus ook die waarin de belanghebbenden zijn verschenen en de bevoegdheid niet wordt betwist – hoofdregel zou moeten worden; verwijzing zal niet plaatsvinden als de verzoeker en de opgeroepen belanghebbende(n) hebben aangegeven dat niet te wensen. De uitzondering in art.

270 lid 2 Rv – kort gezegd: geen ambtshalve toets in echtscheidingszaken en daarmee verband houdende verzoeken – blijft bestaan.

CODIFICATIE ZOONTJENS/KIJLSTRA

In het arrest Zoontjens/Kijlstra⁷ heeft de Hoge Raad beslist dat de intrekking van (cassatie)beroep na het verstrijken van de termijn, maar vóór de aangezegde rechtsdag niet aan de ontvankelijkheid van – nog in te stellen – incidenteel beroep in de weg behoort te staan. Deze regel wordt voor het hoger beroep in art. 339 lid 4 Rv en voor het cassatieberoep in art. 410 lid 3 Rv vastgelegd, terwijl daarbij tevens wordt aangegeven op welke wijze incidenteel beroep na afstand van instantie kan worden ingesteld.

NIET AANGEPAST

Bij gelegenheid van de behandeling in de Eerste Kamer van de herziening van het burgerlijk procesrecht op 4 december 2001 heeft toenmalig minister van Justitie Korthals toegezegd op twee onderwerpen te zullen terugkomen,⁸ te weten:

- de vraag of in de wet tot uitdrukking dient te komen dat de gedaagde in reconventie het recht heeft om een conclusie van antwoord te nemen;
- de gevolgen van een overdracht van een vordering door de eisende partij in de loop van het geding.

In de Memorie van Toelichting op de Veegwet BPR⁹ geeft minister Donner aan op geen van beide punten aanleiding te zien voor aanpassing. Naar zijn opvatting ligt in de art. 19 en 138 Rv al besloten dat de gedaagde in reconventie zonder meer het recht heeft om een conclusie van antwoord te nemen, terwijl het aan de rechter is om uit te maken wat in de desbetreffende procedure daarvoor het geëigende moment is; art. 5.8 van het landelijk rolreglement geeft hem in dat verband al een instrument. Met betrekking tot cessie van de vordering, die na schorsing (ex art. 254 lid 1 sub c Rv) kan meebrengen dat de gedaagde hangende het geding tegenover een andere eiser komt te staan, merkt de minister op dat die de mogelijkheid van een reconventionele vordering kan uitsluiten (en eventueel de noodzaak van een afzonderlijke procedure tegen de oorspronkelijke eiser kan impliceren), maar dat dat nu eenmaal een gevolg is van de omstandigheid dat vorderingen in beginsel door de schuldeiser kunnen worden overgedragen. Voor de mogelijkheid in zo'n geval van een reconventionele vordering tegen de oorspronkelijke eiser, met alle processuele complicaties van een meerpartijenprocedure vanden, voelt de minister niets. ●

NOTEN

- 1 Te weten het BW, de Faillissementswet, de Kadasterwet, de Wet RO, de Wet politieregisters, de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren, de Wet toezicht kredietwezen 1992, de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf en de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993.
- 2 Op suggestie van de Raad van State wordt het wetsvoorstel formeel niet als zodanig aangeduid, omdat het niet louter gaat om herstel van verschrijvingen en verbeteringen van onjuiste verwijzingen, maar ook voorstellen zijn opgenomen die verder gaan.
- 3 Kamerstukken 28 863.
- 4 Zie daarvoor mijn bijdrage in *Advocatenblad* 2002-13, p. 572-573.
- 5 NJ 2003, 113 m.nt. PV.
- 6 Zie uitvoerig J. de Bie Leuveling Tjeenk, Betekening van dagvaarding bij procureur in vorige instantie, *Advocatenblad* 2003-3, p. 123-126.
- 7 HR 18 februari 1994, NJ 1994, 606 m.nt. HER.
- 8 Handelingen I 2001-2002, p. 10-525.
- 9 Kamerstukken II 2002-2003, 28 863, nr. 3, p. 2-3.

(advertentie)

Op zoek naar
maatwerk?

VOXIUS
VOOR JURISTEN
VAN ST EN INTERIM

 www.voxius.nl TEL 010 - 240 06 05

FIF 33
RECHERCHE- EN INFORMATIEBUREAU
Voor bedrijven, particulieren en advocatuur

- Onrechtmatig ziekteverzuim
- Alimentatiezaken
- Controle werkzaamheden
- Handelsinformatie
- Fraude / Bedrijfsdiefstal
- Privé-onderzoeken

010 - 477 33 22 www.fif33.nl
Goedgekeurd door Min. van Justitie POB 238
Heemraadssingel 186 • 3021 DM Rotterdam
fax: 010 477 08 30 • e mail: info@fif33.nl

